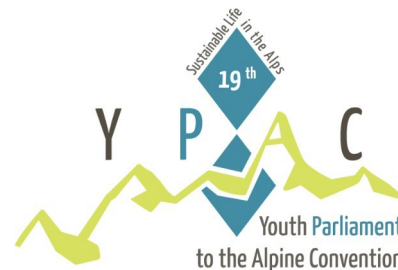

Resolucija YPAC 2025

ReStamp - Ne zavržite, uporabite ponovno! (03)

Trenutno se soočamo z veliko količino plastičnih odpadkov in visokim deležem embalaže za enkratno uporabo. ReStamp je neprofitna organizacija, ki potrošnike spodbuja k uporabi trajnostnih alternativ embalaži za enkratno uporabo, ki jih je mogoče ponovno uporabiti.

S sistemom žigov nagrajujemo potrošnike za izbiro embalaže za večkratno uporabo, namesto embalaže za enkratno uporabo. Vsakič, ko potrošnik prinese embalažo za večkratno uporabo, prejme žig. Ko potrošnik zbere določeno število žigov, jih lahko zamenja za ugodnosti. Te ugodnosti so v obliki popustov v trgovinah in ustanovah, kot so javni prevoz, muzeji in podobno. Posamezniki, ki želijo sodelovati, se morajo včlaniti. Za pridobivanje žigov lahko člani izbirajo med digitalnim žigom in člansko izkaznico. Vlade bi podjetja, ki bi sodelovala pri projektu subvencionirale. Subvencije so lahko različnih oblik, kot so izdelki za večkratno uporabo. Vsako sodelujoče podjetje mora na svojih prodajnih mestih prodajati izdelke za večkratno uporabo, ki jih prejme od vlade. Osredotočamo se na podjetja, ki so v prehranbenem sektorju. Spletna stran in različne oblike fizičnega oglaševanja vsebujejo informacije o sodelujočih podjetjih in pojasnjujejo koncept projekta. Nagrajevanje potrošnikov bolje vpliva na njihove dolgoročne potrošniške navade, kakor sankcioniranje netrajnostnih praks. Zmanjšana raba embalaže za enkratno uporabo zagotavlja bolj prijazno okolje. ReStamp si prizadeva za prihodnost, v kateri bo embalaža za enkratno uporabo zmanjšana na minimum. (Odbor 3, postulatija 1)

Ne le destinacija, ampak dom (02)

Kartica za domačine, ki prebivalcem alpske regije zagotavlja ugodnosti v njihovih domačih občinah. Obravnava ekonomske razlike, s katerimi se prebivalci vsakodnevno soočajo zaradi prekomernega turizma.

Zaradi turizma na območju Alp je življenje na teh območjih zelo drago, saj se zaradi velikega števila turistov, ki sprejemajo visoke stroške, cene zvišujejo. To je zelo krivično do domačinov, ki morajo vsak dan živeti s temi cenami, ki si jih na dolgi rok nihče ne more privoščiti. Zaradi takšnih ekonomskih razlik se odseljujejo iz turističnih krajev, kar večja problem odseljavanja prebivalstva. Način, kako to popraviti, je izdaja "kartice lokalnega prebivalca" za prebivalce alpske regije na območjih, ki so zelo odvisna od turizma. Imetnikom kartice bi s tem zagotovili ugodnosti, kot so popusti v javnem prevozu, subvencionirano parkiranje ter odprta vrata muzejev in drugih kulturnih in izobraževalnih dejavnosti v domačih občinah. Na ta način bodo bolj verjetno ostali in se počutili bolj priznane, saj jih povišane cene ne bodo prizadele v tolikšni meri. Gospodarsko stanje tako naredimo pravičnejše za lokalno prebivalstvo in uskladimo gospodarske koristi turizma s potrebami domačinov. Na ta način izboljšamo tudi kakovost življenja lokalnega prebivalstva. Naj alpske vasi postanejo naš dom in ne le turistična destinacija. (Odbor 2, postulatija 2)

Pametne kapljice - trajnostno namakanje (01)

Za reševanje pomanjkanja vode je v kmetijstvu ključna izvedba kampanje za prilagajanje, ki kmetom pomaga pri pripravi na izzive prihodnosti. Ena najučinkovitejših rešitev je kapljično namakanje, ki lahko v alpski regiji zmanjša porabo vode do 60 %.

Trenutno se 70 % vode v alpskem prostoru porabi v kmetijstvu, pri čemer se večina namakanja izvaja s škropilnicami, kar je neučinkovita metoda, ki povzroča velike izgube vode. Podnebne spremembe spreminjajo vodni krog, kar pomeni, da bo v prihodnjih letih na voljo manj vode, kar predstavlja resen izziv za kmetijski sektor. Kmetje lahko z zgodnjim uvajanjem trajnostnih praks namakanja ublažijo posledice pomanjkanja vode. Kapljično namakanje je zelo učinkovita alternativa, saj se voda z nadzorovano količino glede na posebne potrebe rastlin dovaja neposredno do njihovih korenin. Ta sistem s kapljičnimi cevmi zagotavlja optimalno raven vlage v tleh, kar izboljša kakovost rastlin in pridelka, hkrati pa znatno zmanjša izgubo vode. Z uvedbo tega sistema bi lahko prihranili do 60 % porabe vode v kmetijstvu, kar ustreza 40-75 bilijonom litrov alpske vode na leto. (Odbor 1, postulatija 1)

Sustainabees (O4)

Čebele so močno ogrožene zaradi izgube življenjskega prostora in pretirane uporabe strupenih pesticidov. Za spopadanje s tem izzivom predlagamo inovativno rešitev: namestitev hotelov za opraševalce na ekoloških kmetijah in uvedbo ekološkega čebelarjenja kot dveh meril pri pridobitvi certifikata za ekološko kmetovanje.

Naša pobuda združuje čebelarje na območju Alp in jih povezuje z bližnjimi ekološkimi kmeti, ki se že izogibajo uporabi pesticidov. Ker poklicni čebelarji za svoje panje aktivno iščejo območja brez pesticidov, je to sodelovanje obojestransko koristno. Skupaj bi namestili hotele za opraševalce in čebelnjake, ki bi bili namenjeni različnim opraševalcem, vključno s čmrlji, divjimi čebelami in medonosnimi čebelami. Čebelarji bi čebelje populacije hranili in širili, s čimer bi zagotovili njihovo zdravje in trajnostno naravnost, preden bi jih po potrebi preselili. Med celotnim postopkom bi strokovnjaki nadzorovali dobrobit čebel in poskrbeli, da se čebelarji držijo najboljših čebelarskih praks. Drug pomemben vidik naše vizije je vključitev ekološkega čebelarjenja v uradne certifikate za ekološko kmetovanje. Krepitev povezav med ekološkimi kmeti in certifikacijskimi organi bi zagotovila, da bi ekološko čebelarjenje postalo priznan standard, kar bi še dodatno okrepilo naravne metode opraševanja. Ta projekt ne bi podprl samo populacije čebel, ampak bi koristil tudi kmetom, ki bi prejeli brezplačne storitve naravnega opraševanja. Čebelarji bi v zameno za to lahko ustvarili dohodek iz trajnostne pridelave medu. Nedotaknjena alpska pokrajina, bogata z raznoliko floro, bi nudila idealne pogoje za razvoj čebeljih družin. S spodbujanjem sodelovanja med kmeti, čebelarji in okoljskimi strokovnjaki naš projekt želi ustvariti trajnostni kmetijski sistem brez pesticidov, ki podpira biotsko raznovrstnost in krepi populacije opraševalcev. Ta sistem bi spodbudil vedno več kmetij k zmanjšani uporabi strupenih pesticidov, kar bi posledično izboljšalo zdravje tal, ki je bistven dejavnik za ohranjanje zdravih populacij čebel. (Odbor 4, postulatija 2)

Alpska kmetijska renesansa (O4)

Globalizacija in industrijsko kmetovanje ogrožata lokalno alpsko kmetijstvo, s tem pa kulturno krajino in regionalno gospodarstvo. Da bi zagotovili njun obstoj, predlagamo ustanovitev Alpskega kmetijskega sveta, ki bi združil kmete in zaščitil njihov temeljni način življenja.

Za Alpe so značilne kulturne krajine, ki se ohranjajo s tradicionalnim načinom kmetovanja. Kulturne krajine, kot so alpski pašniki, so bistvenega pomena za preživetje ogroženih vrst in preprečevanje naravnih nesreč s stabilizacijo tal. Tradicionalni način kmetovanja danes ogrožata globalni trg in industrializacija. Kmetje prav tako nimajo platforme za razvoj in spodbujanje novih idej, vizij ter za izražanje resnosti svojega položaja. Možna rešitev bi bila uvedba Alpskega kmetijskega sveta (AAC – Alpine Agricultural Council). To bi bila neodvisna organizacija, ki je ne bi nadzorovala nobena vlada in bi vključevala več odborov za reševanje vprašanj, s katerimi se sooča alpsko kmetijstvo. AAC bi bil sestavljen iz dveh delov. Prvi del so "tematski odbori/delegacije" (TC – Topical Committees), ki jih sestavljajo potrošniki, politiki, okoljski strokovnjaki in kmetje. Drugi je centralni odbor (CC – Central Committee). Odbori bi temeljito razpravljali o izbranih temah. CC bi posredoval in analiziral/-e ideje, o katerih so razpravljali na sestankih TC, nato pa bi glasoval in sprejemal resolucije in ukrepe o problemih, ki zadevajo Alpe. Visoka cena ekoloških živil je zaskrbljujoča; cilj je, da bi jih naredili bolj dostopne potrošnikom in ustvarili enoten sistem na celotnem območju Alp. Ekološko kmetovanje pa ni koristno le za okolje. S pomočjo dobrodelnih organizacij lahko zagotovimo, da kakovostni ekološki proizvodi dosežejo tudi manj premožne ljudi. Regionalni kmetje svojih proizvodov ne prodajajo le neposredno potrošnikom, temveč uporabljajo tudi sistem posredne distribucije prek regionalnih ekoloških trgovcev na drobno. Ob vključitvi v AAC bi imeli kmetje pri pogajanjih o posebnostih in cenah svojih proizvodov večji vpliv na trgovce na drobno. (Odbor 4, postulatija 3)

